

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Перник, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201619 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление № 42-0007577/09.08.2023 г., издадено от **Ч. А. К.** - директор на РД "АА", ****, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвП; чл.189, ал.12 ЗДвП и чл.47, ал.2 ЗАНН, на **А. Х. К.**, ЕГН:*****, *****, като жалбата е депозирана чрез адв. И. М. от ПАК, с адрес на кантората: *****, е наложено административно наказание глоба 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/, за това, че на 12.07.2023 г. около 08:06:22 часа на автомагистрала Струма, Първи Тунел /-ми километър с посока на движение гр.Перник, като водач на товарен автомобил-Скания Р 124 ЦБ, с рег. № ***** от кат. №3 извършва обществен превоз на товари /смет/, видно от товарителница № *****/12.07.2023г. на територията на Република България по маршрут гр. СОФИЯ-гр.Перник, видно от пътен лист № *****/12.07.2023г., като при проверката се установило, че водачът извършва обществен превоз на товари без да притежава удостоверение на МПС за извършване на обществен – превоз на товари на територията на Р.България или заверено копие на лиценз на Общността, издадено от МТИТС или оправомощени от него длъжностни лица - нарушение на чл. 89, т.1 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България.

Против издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от **А. Х. К.**, ЕГН*****, чрез пълномощника - адв. И. М., с която моли за отмяна на издаденото наказателно постановление, като се излагат възражения за допуснати при издаването му съществени нарушения на процесуални правила и нарушения на материалния закон.

Същата позиция пълномощникът поддържа в съдебното производство, като излага и допълнителни доводи в нейна подкрепа.

Претендира и присъждане на направените от жалбоподателя разноски в производството.

Административнонаказващият орган, в съпроводителното писмо към преписката изразява становище за неоснователност на жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон. В съдебното производство представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 12.07.2023 г. около 08:06:22 часа, на автомагистрала Струма, Първи Тунел 7-ми километър с посока на движение гр.Перник, свидетелите Ю. С. Б., и свидетелят А. Р. Д.- инспектори в РД "АА" София, спрели за извършване на проверка товарен автомобил марка Скания Р 124 ЦБ, с рег. № ***** от кат. №3 извършва обществен превоз на товари /смет/, видно от товарителница № ****/12.07.2023г. на територията на Република България по маршрут гр. СОФИЯ-гр.Перник, видно от пътен лист № ****/12.07.2023г., като при проверката се установило, че водачът извършва обществен превоз на товари без да притежава удостоверение на МПС за извършване на обществен –превоз на товари на територията на Р.България или заверено копие на лиценз на Общността, издадено от МТИТС или оправомощени от него длъжностни лица - нарушение на чл. 89, т.1 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България. Като водач на автомобила контролните органи установили жалбоподателя – **А. Х. К.**, ЕГН: *****, от когото изискали документи за установяване самоличността му, както и документите за извършвания с автомобила превоз. След преглед на представените от водача документи /свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него, свидетелство за регистрация на МПС, товарителница, пътен лист,/ и след справка в информационната система на ИААА - София, контролните органи установили, че **А. Х. К.**, извършва обществен превоз на товари на територията на Р. България по маршрут от гр. СОФИЯ-гр.Перник, с МПС от категория N3, без удостоверение на моторно превозно средство за обществен превоз на товари на територията на Р. България за моторното превозно средство, с което извършва превоза, или заверено копие от лиценза на Общността, издадено от МТИТС или оправомощени от него длъжностни лица /не е посочено в акта и НП чия собственост е НП-то, като от справка – стр.20 от делото се установява, че камионът е собственост на ЮЛ- „****“-ЕООД, като е вписана и фирма „****“-ООД, с посочени дати за вид и номер на лиценз/.

За установеното нарушение свидетелят А. Р. Д. образувал срещу водача **А. Х. К.** административнонаказателно производство със съставяне на АУАН №01185/12.07.2023г. Актосъставителят приел, че същият виновно е нарушил разпоредбата на чл.89, т.1 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България.

Предната регистрационна табела на МПС била свалена и отнета на основание чл.106а, ал.3 от ЗАВП. Отнети били и свидетелството за регистрация на МПС, свидетелството за управление на МПС на водача и контролния талона към него /стр.21 от делото/.

При предявяване на акта жалбоподателят не вписал обяснения и възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили писмени такива.

Със заповед № РД-14-2609/ 12.07.2023г. на основание чл.107, ал.1, вр. чл.106а, ал.1, т.1, б.а от ЗАВП била приложена принудителна административна мярка - временно спиране от движение на товарен автомобил Скания Р 124 ЦБ, с рег. № ***** от кат. №3, до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

На 09.08.2023 г., след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, базирайки се на събраните по преписката доказателства, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози, ангажирал административнонаказателна отговорност на А. Х. К.ЕГН***** за горепосоченото нарушение.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите, Ю. С. Б., и свидетелят А. Р. Д.- инспектори в РД "АА" София, спрели, както и от приетите писмени доказателства: АУАН №№01185/12.07.2023г., заверени копия на товарителница № ****/12.07.2023г., пътен лист № ****/12.07.2023г., протокол за сваляне на табели, заповед № РД-14-2609/ 12.07.2023г. на основание чл.107, ал.1, вр. чл.106а, ал.1, т.1, б.а от ЗАВП, справка лицензи за случай и камиона, копие от СУМПС на водача, и контролен талон към него, свидетелство за регистрация на МПС, писмо – стр.21 от делото до началник сектор ПП при ОДМВР-Перник относно приложена ПАМ и относно отстраняване на нарушение, длъжностна характеристика на актосъставителя, заповед №РД - 08-30 от 24.01.2020г. на МТИТС, както и заповед №7/16.01.2023г. на изпълнителния директор на ИА АА – София, както и длъжностна характеристика.

Въз основа на изложените факти, от правна страна съдът намира следното:

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 89, т.1 от Наредба №33 от 03.11.1999г. на МТ за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България. Визираната разпоредба регламентира част от установените изисквания към водачите относно документите за извършване на таксиметров превоз. Тя ги задължава по време на работа да представят при поискване от контролните органи документите по чл. 100, ал.1, т.1 - 3 от Закона за движението по пътищата, както и документите, визирани в т.1-7, сред които са удостоверение на моторно превозно средство за обществен превоз на товари на територията на Република България за всяко от превозните средства, с които се извършва превозът, а при превози с лиценз на Общността - заверено копие от лиценза /чл.89, т.1 от Наредбата/.

Съответно на така посочената нарушена нормативна разпоредба е и словесното описание на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Видно е, че същият е наказан за това, че като водач на товарен автомобил извършва обществен превоз на товари без удостоверение на МПС за обществен превоз на товари на територията на Република България за управлявания товарен автомобил.

Санкцията за нарушаване на така очертания състав на административно нарушение е установена в чл.93 ал.2 от ЗАВП, съгласно

която норма водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба 100 лв.

В конкретния случай АНО е приложил административнонаказателната разпоредба на чл.93, ал.1, т.1 от ЗАВП, която не е съответна на нарушението,

което е счел, че е осъществено - по чл.89, т.1 от Наредбата /непредставяне на задължителен за превоза документ/. Нормата на чл.93, ал.1, т.1 от ЗАВП предвижда наказване с глоба 2000 лв. на водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Следователно, същата е приложима тогава, когато документът, необходим за извършване на превоза, изобщо не е издаден. При положение, че процесният документ не е издаван, водачът обективно не може да наруши задължението си да го представи при поискване на контролните органи, произтичащо от нормата на чл.89, т.1 от Наредбата.

Изложеното мотивира извод за липса на ясно и точно очертан състав на административно нарушение и за несъответствие между сочената като нарушена норма и санкционната норма, което е основание за отмяна на издадения административнонаказателен акт като незаконосъобразен .

Следва да се посочи, че изразът „без удостоверение“, ползван при очертаване фактическия състав на нарушението и в АУАН, и в наказателното постановление е неясен, съдържа двусмислие и дава възможност за различно тълкуване, тъй като може да означава както липса на издаден такъв документ, така и неносене/непредставянето му от водача. Това във всички случаи ограничава правото на защита на наказвания - затруднява го да разбере за какво конкретно нарушение е привлечен към административнонаказателна отговорност, а оттук да проведе адекватна защита срещу него. Волята на актосъставителя и на АНО следва да е ясно изразена, а не да се нуждае от тълкуване в контекста на събраните по делото доказателства. Процесуалното значение на последните е да обезпечат и подкрепят обективизираната в акта и наказателното постановление обвинителна теза, а не чрез тях да се изяснява волята на наказващия орган за това какво в действителност нарушение е приел за извършено.

Ето защо съдът приема, че наказателното постановление не отговаря на императивните изисквания, установени към съдържанието му в чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН за точно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено и за посочване на законната разпоредба, нарушена виновно..

На следващо място събраните по делото доказателства не установяват по несъмнен начин компетентността на органа, издал

обжалваното наказателното постановление.

От съдържанието му се установява, че е издадено от Ч. А. К. в длъжностното качество директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвП. Правомощията му на АНО се основават на приложените към преписката: заповед № РД-08-30/24.01.2020г., издадена от МТИТС, с която на основание чл.47, ал.2, вр. ал.1, б.б от ЗАНН, чл.92, ал.2 от ЗАвП и чл.189, ал.12 от ЗДвП, длъжностни лица от ИААА са определени да издават наказателни постановления за установени нарушения на регламенти на Европейския съюз, Закона за автомобилните превози, Закона за движението по пътищата и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях, сред които са и директорите на регионални дирекции „Автомобилна администрация“, както и на заповед №7/16.01.2023г., издадена от изпълнителен директор на ИААА, с която Ч. К. е преназначен от длъжност главен инспектор по заместване на П. Ц. в отдел „Контрол и статистика“ в дирекция „Автомобилна инспекция“, на длъжност директор на дирекция в РД „АА“ - София, считано от 17.01.2023г. за срок до една година или до завръщането на П. Ц..

Визираната Заповед №7/2023г. доказва преназначаване на органа, издал наказателното постановление на длъжност директор на дирекция в РД „АА“, а не на длъжност директор на същата регионална дирекция „АА“, които са различни длъжности.

Заповед, с която държавният служител е назначен на длъжността директор на РД „АА“ - София, в каквото качество на 13.04.2023г. е издал обжалваното наказателно постановление, по делото не е представена.

Изложеното е самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление .

По разноските:

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят А. Х. К. претендира присъждане на разноски за заплатено възнаграждение на адвоката, осъществявал процесуално представителство в производството.

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 63д ЗАНН на жалбоподателя се дължат и следва да се заплатят разноски в производството по делото. Претендира се заплащане на разноски за процесуално представителство в размер на 500, 00 лв, като на стр.57 от делото са представени пълномощно и договор за правна защита и съдействие, видно от които процесните разноски са били реално заплатени от страната. Същевременно, в съпроводителното писмо АНО е направил възражение за прекомерност на разноските по делото.

Съдът счита претенцията за основателна и доказана. По делото е представен Договор за правна защита и съдействие по а. н. дело № 1619/2023 г. пред Районен съд Перник, в който е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лв. в полза жалбоподателя, като е удостоверено, че същото е заплатено в брой. Надлежен ответник по претенцията е АНО, и е легитимирана да отговаря за сторените в производството разноски. С оглед на гореизложеното, АНО следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 500 ЛЕВА за осъществено

процесуално представителство по делото, като предвид възражението за прекомерност, наведено в придружителното писмо от АНО, следва да се посочи, че предвид обстоятелството, че се претендира стойност в минимума, определен в Наредбата –чл.7, ал.2, т.2 от същата, а именно при материален интерес от 2000 лева, се претендират 500 лева, то същото не подлежи на намаляване

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1, вр. ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0007577/09.08.2023 г., издадено от **Ч. А. К.** - директор на РД "АА", ****, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАВП; чл.189, ал.12 ЗДВП и чл.47, ал.2 ЗАНН, с което на **А. Х. К.**, ЕГН: *****, *****, като жалбата е депозирана чрез адв. И. М. от ПАК, с адрес на кантората: ***** е наложено административно наказание глоба 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/, за нарушение на чл. 89, т.1 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България.

ОСЪЖДА на осн. 63д от ЗАНН Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”– София, с адрес ***** да заплати на **А. Х. К.**, ЕГН: *****, адрес: *****, разноски в размер на 500,00 лв. /петстотин лева / за осъществено процесуално представителство по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____